

کتاب یوئیل و کلیسای لائودیکیه‌ای ادونتیست روز هفتم - شماره سی و یکم

Jeff Pippenger

2026-01-18

نمبر اکتیس

سه تحقق مسیحایی پایانی که در کتاب متی آمده‌اند، سه عنصر از نشانه‌ی راه قانون یکشنبه را مشخص می‌کنند: پراکنده شدن قوم خدا در قانون یکشنبه، چنان‌که به واسطه‌ی پراکنده شدن گله کوچک در ۲۲ اکتبر ۱۸۴۴ و پراکنده شدن شاگردان در هنگام صلیب نمونه‌وار نشان داده شده است. هر دو پراکندگی با قانون یکشنبه منطبق‌اند. در پیوند با جلیل، که نمادی یک نقطه عطف نبوی است، مردمی که تا قانون یکشنبه در تاریکی بوده‌اند، از تاریکی فراخوانده خواهند شد. این اشخاص، گله دیگر خدا هستند، کارگران ساعت یازدهم که هنگامی که از بابل فراخوانده می‌شوند، نسبت به موضوع مناقشه سبت بیدار می‌گردند. فراخوانده شدن آنان از بابل، مرحله دوم داوری است که از خانه خدا آغاز می‌شود و سپس در قانون یکشنبه با کسانی که بیرون اورشلیم هستند روبه‌رو می‌گردد.

دهمین نشانه مسیحایی، پراکندگی قانون یکشنبه است.

بل این همه واقع شد تا نوشته‌های انبیا به انجام رسد. آنگاه همه شاگردان او را ترک کردند و گریختند. متی ۲۶:۵۶.

پیش‌گویی

ای شمشیر، بر شبان من و بر آن مرد که هم‌رتبه من است بیدار شو، می‌گوید یهوه صباپوت؛ شبان را بزن، و گوسفندان پراکنده خواهند شد؛ و من دست خود را بر کوچکان بازخواهم گردانید. زکریا ۱۳:۷

«ما به زودی به گونه‌ای گسترده پراکنده خواهیم شد، و آنچه انجام می‌دهیم باید به سرعت انجام شود.» Fundamentals of Christian Education, 535.

«زمانی فرا می‌رسد که ما از یکدیگر جدا و پراکنده خواهیم شد، و هر یک از ما ناگزیر خواهد بود بدون امتیاز مشارکت با آنان که دارای همان ایمان گران‌بها هستند، بایستند؛ و چگونه می‌توانید پایدار بمانید، مگر آنکه خدا در کنار شما باشد، و بدانید که او شما را رهبری و هدایت می‌کند؟» Review and Herald, 25 مارس 1890.

یازدهمین نشانه راه مسیحایی، فراخوان امت‌هاست.

تا آنچه به وسیله اشعیای نبی گفته شده بود، به انجام رسد که می‌گوید: «سرزمین زبولون و سرزمین نفتالی، در راه دریا، آن سوی اردن، جلیل امت‌ها؛ مردمی که در تاریکی نشسته بودند، نوری عظیم دیدند؛ و بر آنان که در دیار و سایه مرگ نشسته بودند، نور طلوع کرد.» متی ۱۴:۴-۱۶

پیش‌بینی

با این حال، تاریکی چنان نخواهد بود که در زمان تنگی آن بود، آنگاه که در ابتدا سرزمین زبولون و سرزمین نفتالی را به خفت مبتلا ساخت، و پس از آن، به سختی بیشتر او را از راه دریا، آن سوی اردن، در جلیل امت‌ها مبتلا گردانید. قومی که در تاریکی سلوک می‌کردند، نوری عظیم دیده‌اند؛ و

بر آنان که در سرزمین سایه مرگ ساکن بودند، نور تابیده است. اشعیا ۹:۱، ۲

در زمان قانون یکشنبه، باران آخر بی‌اندازه فرو ریخته خواهد شد و امت‌ها نور عظیمی را خواهند دید. جفا، وفاداران را پراکنده خواهد ساخت و پیام را گسترش خواهد داد.

«شما را به شوراها تسلیم خواهند کرد، ... بلکه به‌خاطر من، شما را در حضور والیان و پادشاهان نیز خواهند آورد، تا برای ایشان و برای امت‌ها شهادتی باشد.» متی ۱۰:۱۷، ۱۸، R. V. آزار و جفا نور را گسترش خواهد داد. خادمان مسیح در برابر بزرگان این جهان حاضر خواهند شد؛ کسانی که اگر نه به‌سبب این، شاید هرگز انجیل را نمی‌شنیدند. حقیقت برای این مردان به‌گونه‌ای نادرست بازنموده شده است. آنان به اتهامات دروغین درباره ایمان شاگردان مسیح گوش سپرده‌اند. چه‌بسا تنها وسیله آنان برای آگاهی از ماهیت واقعی آن، شهادت کسانی باشد که به‌سبب ایمان خود به محاکمه کشانده می‌شوند. اینان در بازپرسی ملزم‌اند پاسخ دهند، و داورانشان نیز به شهادتی که ادا می‌شود گوش فرا دهند. فیض خدا به بندگان او عطا خواهد شد تا نیاز آن لحظه را برآورد. عیسی می‌گوید: «در همان ساعت به شما عطا خواهد شد که چه بگویید. زیرا گوینده شما نیستید، بلکه روح پدر شماست که در شما سخن می‌گوید.» هنگامی که روح خدا ذهن‌های بندگان او را روشن می‌سازد، حقیقت در قدرت و گران‌بهای الهی خود عرضه خواهد شد. آنان که حقیقت را رد می‌کنند، برخوانند خاست تا شاگردان را متهم سازند و بر ایشان ستم روا دارند. اما در میان فقدان و رنج، حتی تا سرحد مرگ، فرزندان خداوند باید حلم نمونه الهی خویش را آشکار سازند. بدین‌سان، تقابل میان عاملان شیطان و نمایندگان مسیح دیده خواهد شد. نجات‌دهنده در برابر حاکمان و مردم سرافراز خواهد شد.

شاگردان تا زمانی که آن فیض لازم نشده بود، به شجاعت و استواری شهیدان آراسته نگردیده بودند. آنگاه وعده نجات‌دهنده به انجام رسید. هنگامی که پطرس و یوحنا در برابر شورا سندهرین شهادت دادند، مردم «در حیرت شدند؛ و دریافتند که ایشان با عیسی بوده‌اند.» اعمال ۴:۱۳. درباره استیفان نوشته شده است که «همه آنان که در شورا نشسته بودند، چون بدو خیره نگریستند، چهره او را همچون چهره فرشته‌ای دیدند.» مردمان «توان آن نداشتند که در برابر حکمتی و روحی که او بدان سخن می‌گفت، مقاومت کنند.» اعمال ۱۵:۶، ۱۰. و پولس، در نوشتن درباره محاکمه خود در دربار قیصران، می‌گوید: «در نخستین دفاع من، هیچ‌کس به یاری من نایستاد، بلکه همه مرا ترک کردند.... اما خداوند در کنار من ایستاد و مرا قوت بخشید تا به‌واسطه من پیام به‌طور کامل شود و همه امت‌ها آن را بشنوند؛ و من از دهان شیر رهایی یافتم.» دوم تیموتائوس ۴:۱۶، R. V. ۱۷، ۷.

«خادمان مسیح نباید هیچ سخن ازپیش‌آماده‌ای را برای عرضه هنگام کشانده‌شدن به محاکمه تدارک می‌دیدند. آمادگی آنان می‌بایست روزبه‌روز، با گنجینه ساختن حقایق گران‌بهای کلام خدا در دل، و با تقویت ایمان خویش از طریق دعا، حاصل شود. هنگامی که به محاکمه آورده می‌شدند، روح‌القدس همان حقایقی را که بدان نیاز بود، به یاد ایشان می‌آورد.» آرزوی اعصار، 354، 355.

داوری از خانه خدا در ۹/۱۱ آغاز می‌شود و در قانون یکشنبه به پایان می‌رسد؛ آنگاه داوری به گله دیگر خدا که بیرون از خانه خداست منتقل می‌شود.

دوازدهمین نشانه راه مسیحایی، داوری بر امت‌هاست

تا آنچه به‌واسطه اشعای نبی گفته شده بود، به انجام رسد که می‌گوید: «اینک بنده من که او را برگزیده‌ام؛ حبیب من که جانم از او خشنود است. روح خود را بر او خواهم نهاد، و او داوری را برای امت‌ها آشکار خواهد ساخت. او نزاع نخواهد کرد و فریاد نخواهد زد؛ و هیچ‌کس آواز او را در کوچه‌ها نخواهد شنید. نی‌کوفته را نخواهد شکست، و قتیله دودکننده را خاموش نخواهد کرد، تا

آن‌گاه که دآوری را به پیروزی رساند. و امت‌ها بر نام او توکل خواهند کرد.» متی ۱۷:۲۱-۲۱

پیش‌گویی

اینک بنده من که او را تأیید می‌کنم؛ برگزیده من که جانم از او خشنود است؛ روح خود را بر او نهاده‌ام؛ او عدالت را برای امت‌ها صادر خواهد کرد. او فریاد خواهد زد، و آواز برنخواهد آورد، و صدای خود را در کوچه‌ها نخواهد شنواید. نی شکسته را نخواهد شکست، و فتیله دودکننده را خاموش نخواهد کرد؛ او عدالت را بر وفق حق صادر خواهد نمود. او سست نخواهد شد و مأیوس نخواهد گشت، تا عدالت را بر زمین برقرار سازد؛ و جزایر در انتظار شریعت او خواهند بود. اشعیا 42:1-4

خاتمة الدینونة لبيت الله بدأت في تموز/يوليو من عام 2023، حين سُمع صوتٌ في الشوارع حيث كان موسى وإيليا مطروحين ميتين في وادٍ من عظام يابسة ميتة. وعندما سَمِع الصوت، بدأت الدینونة تُختم لبيت الله، ثم مضت نحو دینونة الأمم. توجد اثنا عشر إتماماً مسيانياً في سفر متى تحدّد المعالم الرئيسية في حركة الإصلاح الخاصة بالمئة والأربعة والأربعين ألفاً. وهذه المعالم اثنا عشر يمثلها المسيح مثلاً. 1989: 1996؛ 11/9، 2001؛ 18 تموز/يوليو 2020؛ تموز/يوليو 2023؛ 2024؛ صرخة منتصف الليل، وفصل الكهنة، وسنة الأحد، جميعها محدّدة، مع كون 11/9 له شاهدٌ داخلي وشاهدٌ خارجي، ولسنة الأحد شاهدٌ داخلي هو تشتيت، ثم شاهدان لفترة الدینونة لعمال الساعة الحادية عشرة. تسعة معالم من حركة الإصلاح الخاصة بالمئة والأربعة والأربعين ألفاً محدّدة مباشرة في سفر متى.

متى الف عهد جديد است و مکاشفه اُمگای آن. متى شاهکاری نبوی است که اهمیت آن تا ایام آخر مختوم مانده بود. این کتاب مشتمل بر دوازده فصل اُمگاست که با الف پیدایش، از باب یازده تا بیست‌ودو، متناظر است. به عنوان الف مکاشفه، با رابطه الهامی دانیال و مکاشفه موازات دارد. آنچه درباره رابطه نبوی کتب دانیال و مکاشفه آشکار شده است، در خصوص رابطه متى و مکاشفه نیز صادق خواهد بود. آنچه در این زمینه به ما اعلام شده است، معادل این خواهد بود: در انجیل متى، همان خط نبوت دنیال می‌شود که در کتاب مکاشفه آمده است.

«مکاشفه کتابی مهرشده است، اما در عین حال کتابی گشوده نیز هست. این کتاب رویدادهای شگفت‌انگیزی را ثبت می‌کند که در روزهای آخر تاریخ این زمین به وقوع خواهند پیوست. تعالیم این کتاب قطعی است، نه رازآلود و نامفهوم. در آن، همان رشته نبوتی دنیال می‌شود که در دانیال آمده است. خدا بعضی از نبوت‌ها را تکرار کرده است، و بدین‌سان نشان داده است که باید به آن‌ها اهمیت داده شود. خداوند چیزهایی را که اهمیت چندانی ندارند تکرار نمی‌کند.» Manuscript Releases، جلد 9، 8.

کتاب متى همان «سلسله نبوت» را که در مکاشفه و دانیال آمده است، دنیال می‌کند، و این سلسله در کتاب مکاشفه به کمال می‌رسد، زیرا واژه «متمم» به معنای کمال است.

«در مکاشفه، همه کتاب‌های کتاب مقدس به هم می‌رسند و پایان می‌یابند. در اینجا متمم کتاب دانیال است. یکی نبوت است؛ دیگری مکاشفه. آن کتابی که مهر شده بود، مکاشفه نیست، بلکه آن بخش از نبوت دانیال است که به ایام آخر مربوط می‌شود. فرشته فرمان داد: "اما تو، ای دانیال، کلام را مخفی دار و کتاب را تا زمان آخر مهر کن." دانیال 12:4.» اعمال رسولان، 585.

متی، دانیال و مکاشفه یک کتاب واحدند.

«کتاب‌های دانیال و مکاشفہ یکی هستند، یکی نبوت است و دیگری مکاشفہ؛ یکی کتابی مہرشدہ است و دیگری کتابی گشودہ۔ یوحنا اسراری را کہ رعدھا بیان کردند شنید، اما بہ او فرمان دادہ شد کہ آنها را ننویسد.» تفسیر کتاب مقدس ادونتیسٹ‌های روز ہفتم، جلد ۷، ۹۷۱۔

بہت ضروری معلوم ہوا کہ میں کتاب یوحنا پر دوبارہ مطالعہ لوٹانے سے پہلے کچھ وقت صرف کر کے انجیل متی کو اس کے سیاق و سباق میں رکھوں، تاکہ قیصریہ فلپی میں پطرس کی موجودگی کی نبوتی اہمیت کو نمایاں کیا جا سکے۔ میں اپنی مشاہدات کتاب متی کا خلاصہ پیش کرنے کی کوشش کروں گا، تاکہ قیصریہ فلپی میں پطرس کی اس عظیم نبوتی اہمیت کو واضح کروں، جو دانی ایل باب گیارہ آیات تیرہ تا پندرہ کے پانیئم سے مطابقت رکھتی ہے۔

کتاب متی بر سہ خط نبوی متمایز سامان یافتہ است۔ خط نخست، دہ باب اول است؛ خط دوم، دوازده باب بعدی است کہ در پی آن، خط سوم قرار دارد کہ از شش باب تشکیل شدہ است۔ دہ باب نخست نمایانگر فرشتہ اول مکاشفہ چہارده است، دوازده باب بعدی نمایانگر فرشتہ دوم مکاشفہ چہارده، و شش باب پایانی نمایانگر فرشتہ سوم مکاشفہ چہارده است۔ من ہنوز این مشاہدہ را بہ روشنی اثبات نکردہ ام، اما این کار را بہ آسانی می‌توان انجام داد۔ پیش از آنکہ بہ این امر پردازیم، مایلیم ہمچنان برخی از خطوط کلی‌تر را بر بوم کتاب متی ترسیم کنم۔

سطر دوم فصل‌های یازده تا بیست و دو بہ وسیلہ فرشتہ دوم نمایانده می‌شود، و فرشتہ دوم ہموارہ بر دوچندان شدن دلالت دارد، زیرا بابل سقوط کردہ است، سقوط کردہ است۔ فصل‌های یازده تا بیست و دو ی پیدایش، نخست وعدہ و سپس عہد سہ مرحلہ‌ای خدا را با قومی برگزیدہ از طریق نبی بزرگ، ابرام، عرضہ می‌کند۔ آیہ مرکزی ہمین دوازده فصل، «ختنہ» را بہ عنوان نشانہ عہد مشخص می‌سازد، و آن در دومین سہ مرحلہ برقرار گردید۔ آیہ مرکزی خط موازی عہد در متی، همان جاست کہ نام شمعون بن یونا بہ پطرس تغییر می‌یابد۔

اور میں بھی تجھ سے کہتا ہوں کہ تُو پطرس ہے، اور اِس چٹان پر میں اپنی کلیسیا تعمیر کروں گا؛ اور عالم ارواح کے دروازے اُس پر غالب نہ آئیں گے۔ متی 16:18۔

نام پطرس نمایندہ یک صد و چہل و چہار ہزار است، و او نمایندہ آن طبقہ‌ای است کہ ایمان خود را بر شنیدن پیام مسیح بنا می‌نہند۔ نہ صرفاً پیام دربارہ عیسی، بلکہ پیامی کہ عیسی آن را چنین معرفی کرد کہ خود خداوند آن را بہ پطرس عطا کردہ است۔

او بہ ایشان فرمود: «اما شما مرا کہ می‌گویید؟»

اور شمعون پطرس نے جواب دے کر کہا، تو زندہ خدا کا بیٹا، مسیح ہے۔ اور یسوع نے جواب دے کر اُس سے کہا،

مبارک ہو تُو، اے شمعون باریونا؛ کیونکہ یہ بات تجھ پر گوشت اور خون نے ظاہر نہیں کی، بلکہ میرے باپ نے جو آسمان پر ہے۔ متی 16:15-17۔

ایمان پطرس بر این مبتنی است کہ عیسی، مسیح—مسیّا—گردید۔ نام پطرس تغییر می‌یابد، همان گونه کہ نام ابرام برای نشان دادن یک رابطہ عہدی تغییر یافت، و نام او با ۱۴۴,۰۰۰ برابر است؛ و در همان آیہ، نبرد عظیم چنین معرفی می‌شود: صخرہ‌ای کہ بنیاد کلیسائی است کہ بر کلیساہای جہنم غالب خواہد آمد۔ یکصد و چہل و چہار ہزار، آخرین تجلّی قوم برگزیدہ عہدی هستند، و پطرس نمایندہ آن گروہ است۔

پطرس ہمچنین بہ طور ہم زمان نمایانگر نخستین کلیسای مسیحی، یعنی کلیسای شاگردان، نیز هست؛ زیرا این همان تاریخ است کہ مسیح در آن بنیاد کلیسای خود را نہاد۔ مسیح بنیاد است و او

همچنین سنگ زاویه سر بناست، و پطرس نماد نخستین عروس مسیحی و آخرین عروس مسیحی است. بنابراین، پطرس در یک آیه، هم نماد آلفا و هم نماد امگا است.

وہ ایک آیت بارہ ابواب کی مرکزی آیت ہے جو دوسرے فرشتہ کے پیغام کی نمائندگی کرتے ہیں، اور پطرس پہلی دلہن اور آخری دلہن، دونوں کے طور پر "دوبرا کردار" ادا کرتا ہے۔ آخری دلہن شیطان کی عبادت گاہ کے ساتھ جنگ میں ہوگی، اور آخری دلہن دو گروہوں پر مشتمل ہوگی۔ ایک گروہ ایک لاکھ چوالیس ہزار ہے، اور دوسرا گروہ وہ عظیم ہجوم ہے۔ عظیم ہجوم کی نمائندگی سمرنہ کرتی ہے اور ایک لاکھ چوالیس ہزار کی نمائندگی فلاڈلفیہ کرتا ہے۔

صد و چھل و چہار ہزار تن فیلاڈلفیایی اند، و تغییر نام پطرس در آیہ ہجدهم، مہر شدن صد و چھل و چہار ہزار تن را نمایندگی می کند. او نماد کسانی است کہ مہر شدہ اند، و در آن آیہ، یعنی دقیقاً آیہ مرکزی دوازده فصل عہد، با دقیقاً آیہ مرکزی دوازده فصل پیدایش ہم راستا می شود؛ جایی کہ ختنہ بہ عنوان علامت معرفی می گردد. فصل های یازده تا بیست و دو مکاشفہ، خط سوم دوازده فصل شہادت عہد را فراہم می آورند، و آیہ مرکزی آن دوازده فصل، ازدواج فاحشہ مکاشفہ ہفده را با پادشاہان زمین مشخص می سازد.

اور وہ حیوان جو تھا، اور نہیں ہے، وہی اٹھواں ہے، اور انہی سات میں سے ہے، اور ہلاکت میں جاتا ہے۔ مکاشفہ 17:11۔

این آیه بہ شناسایی سقوط نہایی بابل عظیم مربوط است، و نخستین سقوط بابل در فصل نخست خط عہد دوازده فصلی پیدایش رخ داد. پطرس در آیہ مرکزی نمایندہ صد و چھل و چہار ہزار نفر است، کہ با آیہ مرکزی پیدایش ہم راستا است. در آیہ مرکزی مکاشفہ، سقوط بابل عظیم، داستان نمرود، شکارچی عظیم بابل را بہ فرجام می رساند.

آیات مرکزی ہر یک از این سہ خط نبوی، یا مہر خدا را مشخص می سازند یا نشان وحش را. عہد بایلی مرگ کہ در پیدایش آغاز می شود، در مکاشفہ بہ پایان خود می رسد. و بدین سان، ہنگامی کہ این ہر سہ خط، سطر بر سطر، با یکدیگر گرد آورده می شوند، بر ہمگی آن ہا آغازی و پایانی قرار می دہد. آنجا کہ پطرس بہ عنوان نمادی از جدال عظیم میان صخرہ و دروازہ های جہنم بہ کار گرفتہ می شود، پیام فرشتہ دوم است، زیرا پیام فرشتہ دوم این است کہ بابل ساقط شد (نمرود)، ساقط شد (فاحشہ روم). خط دوم در سہ خط متی، همان پیام فرشتہ دوم است، زیرا دو سقوط بابل را شناسایی می کند. این خط، درست در همان جایی کہ ازدواج حقیقی در قانون یکشنبہ بہ کمال می رسد، یک ازدواج جعلی را عرضہ می دارد. همچنین، عدد «8» را بہ مثابہ جعل قوم خدا، کہ ہشت حقیقی ہستند، بہ تصویر می کشد. پاپیت نیز بہ صورت جاعلانہ ای کہ خدا را تقلید می کند ترسیم شدہ است، زیرا بود، و اکنون ہست، و صعود خواہد کرد. آن صعود می کند، درست در همان جایی کہ علم صعود می کند—قانون یکشنبہ.

در انجیل متی دوازده تحقق مسیحایی وجود دارد، و در عہد عتیق میان سیصد تا پانصد نبوت دربارہ مسیح یافت می شود. متی دوازده تحقق بہ صراحت مشخص شدہ را در بر دارد، بہ مراتب بیش از ہر یک از سہ انجیل دیگر. این دوازده تحقق با نہ نشانہ متمایز در حرکت اصلاحی صد و چھل و چہار ہزار تناظر دارند. نہ نماد کمال است، زیرا ورای «نہ» عددی وجود ندارد؛ چراکہ ہر مقداری کہ پس از «نہ» می آید، تنہا از نہ رقم یک تا نہ، و صفر، استفادہ می کند. نہ، پری است. از میان آن نہ نشانہ، دو مورد بیش از یکی از تحقق های متی را در بر دارند. 9/11 دو تا دارد، و قانون یکشنبہ سہ تا.

زمان آخر در 1989، رسمیت یافتن پیام در 1996، سپس 9/11، سپس نومیدی 18 ژوئیه 2020، سپس آن صدا در بیابان در ژوئیه 2023، کہ بہ رستاخیز 2024 انجامید، کہ بہ فریاد نیمہ شب منتہی می شود، و

در پی آن جدایی کاهنان، که در قانون یکشنبه به اوج می‌رسد. نه نشانه‌ی راه: یکی که دو شاهد دارد و یکی که سه شاهد؛ 9/11 دو شاهد دارد و قانون یکشنبه سه شاهد. این بدان معناست که در خط اصلاحی صد و چهل و چهار هزار، دو شاهد 9/11 تا سه شاهد قانون یکشنبه—زمان مهرشدن صد و چهل و چهار هزار را مشخص می‌سازد. دوازده نشانه‌ی راه با هر جنبش اصلاحی هم‌راستا هستند، و بدین‌سان زمان مهرشدن صد و چهل و چهار هزار را از 9/11 تا قانون یکشنبه برجسته و مشخص می‌کنند.

ایسا کرتے ہوئے، یہ 9/11 پر دو گواہوں کی، اور سنڈے لا کے وقت تین گواہوں کی نشان دہی کرتا ہے۔ 9/11 پر دو گواہ دوسرے فرشتے کا پیغام ہیں، اور سنڈے لا کے وقت تین گواہ تیسرے فرشتے کا پیغام ہیں۔ لہذا، متی میں مسیحائی نبوتوں کی تکمیلات کے ذریعہ قائم کی گئی لکیر مہر کیے جانے کے زمانے کو الگ اور نمایاں کرتی ہے، جبکہ دوسرے فرشتے کو مہر کیے جانے کے زمانے کی تاریخ کے لیے الفا، اور تیسرے فرشتے کو اومیگا کے طور پر متعین کرتی ہے۔ اس کا مطلب یہ ہے کہ مہر کیے جانے کا زمانہ عدد دو اور عدد تین کے درمیان محدود ہے، اور یوں تثیس، جو کفارہ کی ایک علامت ہے، مہر کیے جانے کی پوری تاریخ پر قائم ہو جاتا ہے۔

در کتاب متی سے خط نبوتی وجود دارد که به‌ترتیب نمایانگر فرشتہ اول، دوم و سوم هستند، و دوازده فصل خط دوم متی نمایانگر عهد با صد و چهل و چهار هزار تن است، زیرا آن امگای عهد آلفای پیدایش با آبرام است. این همچنین بدین معناست که در مقام فرشتہ دوم، هنگامی که پطرس نمایانگر هم عروس مسیحی نخستین و هم عروس مسیحی آخرین است، دوگانگی پطرس مقتضای نبوتی یک دوگانگی را در فرشتہ دوم برقرار می‌سازد. بر شهادت سه شاهد، عدد دوازده ریسمانی است که سه خط دوازده فصلی را به یکدیگر می‌بندد؛ بنابراین، هنگامی که در کتاب متی بازنمایی دیگری از عدد دوازده می‌یابیم، باید با دوازده دیگر در کتاب متی همسو باشد.

دوازده باب متی، که با عدد نمادین یازده آغاز می‌شود و با همتای نمادین آن، یعنی عدد بیست‌ودو، پایان می‌یابد، با خط اصلاح صد و چهل و چهار هزار که به واسطه دوازده تحقق مسیحایی نمایانده شده است، هم‌راستا هستند؛ و بدین‌سان، «دوبرابرشدن» دومی را در خط فرشتہ دوم ظاهر می‌سازند. دوازده تحقق مسیحایی، همراه با دوازده باب، «دوبرابرشدن» فرشتہ دوم هستند، اما هنگامی که در هم ضرب شوند، نمایانگر 144,000 می‌گردند. پطرس دوبرابر می‌شود، و عدد دوازده نیز دوبرابر می‌شود. این دوبرابرشدن‌ها، دوبرابرشدن سقوط بابل را در دو نوبت به انجام می‌رسانند.

باب‌های یازده تا بیست‌ودو نمایانگر فرشتہ دوم مکاشفه چهارده هستند. عدد ده نماد آزمون است، و نخستین سه آزمون، ده باب نخست متی است. «ده» نماد آزمون است. چون متی آلفای امگای مکاشفه است، باب نخست هر یک از این دو کتاب با مکاشفه‌ای از عیسی مسیح آغاز می‌شود. در باب اول، یوسف در این‌باره آزموده می‌شود که آیا فرشته را باور خواهد کرد یا نه. همتای او زکریا، پدر یحیای تعمیددهنده، بود که ناباور شد و در همان آزمون شکست خورد. یکی ولادت را که از عنایت الهی بود پذیرفت، و دیگری تردید کرد.

در باب دوم، هیروдіس از تولد پادشاهی جدید بیمناک شد، و یوسف و مریم به مصر گریختند. یحیی تعمیددهنده در باب سوم نخستین آزمون را آورد؛ نخستین آزمونی که خواهر وایت آن را آزمونی مرگ و زندگی معرفی می‌کند، زیرا او نوشت که «آنان که پیام یحیی را رد کردند، نمی‌توانستند از عیسی بهره‌مند شوند.» فرشتہ اول پیامی آزمون‌کننده است که انسان‌ها را، همان‌گونه که یحیی نیز کرد، فرا می‌خواند تا از خدا بترسند، زیرا ساعت داوری خدا فرا می‌رسد. این امر در یحیی نمود یافته است، آنگاه که پرسید: «چه کسی شما را آگاه ساخت که از غضب آینده بگریزید؟»

سپس در فصل چهارم، عیسی چهل روز روزه می‌گیرد که به سه آزمون متمایز منتهی می‌شود، زیرا آن سه آزمون همواره در پیام فرشته اول بازنمایی شده‌اند. سپس عیسی با برگزیدن شاگردان خود آغاز به بنا نهادن بنیادها کرد، زیرا در مورد عزرا و نحμία، بنیادهای هیکل در تاریخ فرمان اول نهاده شد، و در مورد میلری‌ها، بنیادها در تاریخ فرشته اول نهاده گردید. این بنیادها همان سعادت‌ها هستند، و پس از آن معجزات او می‌آیند که به فرستادن دوازده شاگرد از سوی او انجامید و تا پایان فصل دهم ادامه یافت. آنگاه دوازده شاگرد در جای خود قرار گرفتند، و وحی تصریح می‌کند که شاگردان، بنیاد کلیسای مسیحی بودند. تا فصل یازدهم، بنیادها به پایان رسیده بود.

در باب یازدهم، شاگردان به تنهایی مشغول خدمت هستند و عیسی تنهاست؛ و این امر گسستی متمایز میان باب دهم و یازدهم را مشخص می‌سازد. باب‌های یک تا ده پیام فرشته اول را تشکیل می‌دهند، و آن پیام با فرارسیدن فرشته دوم به پایان رسید. فرشته دوم انقسام و جدایی پدید می‌آورد، همان‌گونه که در میان میلری‌ها و پروتستان‌ها بود. باب دهم با جدا شدن عیسی از شاگردان پایان می‌یابد، و در باب یازدهم او تنهاست.

فصل‌های یازده تا بیست و دوم نمایانگر فرشته دوم است و به فصل‌های بیست و سه تا بیست و هشت می‌انجامد که به مثابه خط سوم فرشته سوم هستند. البته فرشته سوم به قانون یکشنبه می‌رسد، که همان چیزی است که فصیح فصل‌های بیست و شش تا بیست و هشت آن را نمایندگی می‌کند. «23» نماد کفار است، و نخستین آن شش فصل پیام فرشته اول را نمایندگی می‌کند و سه فصل آخر پیام فرشته سوم را نمایندگی می‌کنند. دو فصل میانی (24 و 25) نمایانگر فرشته دوم هستند. سه فصل آخر مشتمل بر «23» نشانه راه مشخص‌اند که فصل «23» را، به عنوان فرشته اول یا آغاز، و فصل‌های بیست و شش تا بیست و هشت را به عنوان سوم، با «23» نشانه راه، هم‌تراز می‌سازند. فصل 23 فرشته اول است، و دو فصل بعدی فرشته دوم هستند و سه فصل آخر فرشته سوم‌اند.

خط سوم در متی نمایانگر فرشته سوم است، و به سه گام تقسیم می‌شود. فصل ۲۳ گام نخست و فرشته نخست است. فصل‌های ۲۴ و ۲۵ گام دوم و فرشته دوم‌اند. فصل‌های ۲۶، ۲۷ و ۲۸ گام سوم و فرشته سوم‌اند. یک فصل برای فرشته نخست، دو فصل برای فرشته دوم، و سه فصل برای فرشته سوم. فرشته سوم، که فصیح است، که نمایانگر صلیب است، و آن نیز به نوبه خود با قانون یکشنبه هم‌راستا می‌شود، همچنین به وسیله پنتیکاست نیز نمایانده می‌شود.

پنتیکاست عدد ۵۰ است، و ۵۰ نماد یوبیل است. یوبیل دربرگیرنده سال چهل و نهم است، یعنی پایان هفتمین دوره هفت ساله. عدد ۴۹ بر عدد ۵۰ مقدم است، اما به طور مستقیم با آن پیوند دارد. سطر سوم در متی با باب ۲۳ آغاز می‌شود، سپس دو باب (۲۴، ۲۵) در پی آن می‌آید که جمع آن‌ها ۴۹ می‌شود، درست پیش از فرشته سوم که نمایانگر عدد ۵۰ است.

آغاز سلسله شش فصل «23» است و پایان آن نیز «23»؛ نشانه‌هایی، و مقداری که از جمع فصل 26 با 27 و 28 به دست می‌آید، برابر با «81» است، که نمادی از کاهنان است و در همان آیاتی تعبیه شده است که ریخته شدن خونی را مشخص می‌کنند که کاهن اعظم آسمانی در خدمت کهنات اعظم خویش از آن استفاده می‌کرد. از این رو، عنوان فصل «81» در کتاب آرزوی اعصار بر اساس متی 28 است.

«باب 81 — «خداوند برخاسته است»»

«این فصل بر اساس متی ۲۸: ۴-۱۱، ۱۵ است.» آرزوی اعصار، ۷۸۰.

عدد «81» نمایانگر کهنات است و در لاویان 8، هفت روز تقدیس کاهنان بیان شده است. در باب 8 از کتاب اعداد، تطهیر لاویان بیان شده است. در دوم تواریخ، «81» کاهن در برابر پادشاه عزیا می‌ایستند،

و این بخش مستقیماً در استقرار پیام مَهر یکصد و چهل و چهار هزار سهم دارد.

لیکن جب وہ زور آور ہوا تو اُس کا دل اُس کی ہلاکت کے لیے مغرور ہو اُٹھا؛ کیونکہ اُس نے خداوند اپنے خدا سے سرکشی کی، اور خداوند کے ہیکل میں بخور کی قربان گاہ پر بخور جلانے کے لیے داخل ہوا۔ اور عزریاہ کاہن اُس کے پیچھے اندر گیا، اور اُس کے ساتھ خداوند کے اسی کاہن تھے، جو دلیر آدمی تھے۔ اور انہوں نے عزریاہ بادشاہ کا مقابلہ کیا اور اُس سے کہا، "اے عزریاہ، خداوند کے حضور بخور جلانا تیرا کام نہیں، بلکہ کاہنوں، یعنی پارون کی اولاد کا، جو بخور جلانے کے لیے مقدس کیے گئے ہیں۔ مقدس میں سے نکل جا، کیونکہ تو نے تعدی کی ہے؛ اور خداوند خدا کی طرف سے یہ تیرے لیے عزت کا باعث نہ ہوگا۔"

پس عزریاہ خشمگین شد، و در دست خود مَجرہ ای داشت تا بخور بسوزاند؛ و چون بر کاهنان خشم گرفتہ بود، جذام در حضور کاهنان، در خانہ خداوند، نزد مذبح بخور، بر پیشانی اش پدیدار شد۔ و عزریاہ، کاهن اعظم، و ہمہ کاهنان بہ او نگریستند، و اینک بر پیشانی خود مجذوم بود؛ پس او را از آنجا بہ شتاب بیرون راندند؛ بلکہ خود او نیز برای بیرون رفتن شتافت، زیرا خداوند او را مبتلا ساختہ بود۔ و عزریاہ پادشاہ تا روز وفاتش مجذوم بود، و چون مجذوم بود، در خانہ ای جداگانہ ساکن میزیست؛ زیرا از خانہ خداوند منقطع شدہ بود؛ و یوتام، پسرش، بر خانہ پادشاہ گماشتہ بود و بر قوم سرزمین داوری می کرد۔ دوم تواریخ 26:16-21۔

ہشتاد و یک، بہ عنوان نماد، با کاهنانی مرتبط است کہ با کوشش های عزریاہ برای تقدیم قربانی ها در مقدس مخالفت کردند۔ ساختار نبوی فراز مربوط بہ عزریاہ با ساختار نبوی دانیال یازدہ، آیات یازدہ و دوازدہ، ہمراستا است۔ ہر دو فراز، پادشاہی جنوبی را معرفی می کنند کہ دلش از پیروزی های نظامی، و بہ ویژہ از پیروزی اخیر بر پادشاہی از شمال، برافراشتہ می شود۔ ہنگامی کہ آیہ یازدہم دانیال یازدہ بہ وسیلہ بطلمیوس در نبرد رافیا تحقق یافت، او نیز، همانند عزریاہ، در پی آن بود کہ در مقدس اورشلیم قربانی تقدیم کند، اما کاهنان در برابر او ایستادند۔ سطر بر سطر، آن دو شاہد، جنگ اوکراین را کہ نزدیک بہ پایان است، شناسایی می کنند۔

باب ہشتاد و یکم از کتاب «آرزوی اعصار» بر متی ۲۸ استوار است و مسیح را در حال صعود برای آغاز خدمت خویش بہ عنوان کاهن اعظم آسمانی معرفی می کند۔

اکنون خلاصہ آنچه گفتیم این است: ما چنین کاهن اعظمی داریم کہ بہ دست راست تخت کبریا در آسمان ها نشستہ است۔ عبرانیان ۸:۱

عدد «81» نماد کاهنان است، و باب های 26، 27 و 28؛ گام سوم سطر سوم در متی، جمعاً بہ 81 می رسد۔ گام دوم بہ 49 می رسد و گام نخست 23 است۔ ہشتاد و یک، در شہادت عزریاہ، نمایانگر 80 کاهن و یک کاهن اعظم است۔ در این سطح، آن 80 کاهن انسانی اند و کاهن اعظم الہی است۔ 81 نمایانگر پیوند الوہیت با انسانیت است۔ رقم یک در عدد ہشتاد و یک نمایانگر الوہیت است۔

عدد ایک، عدد گیارہ میں انسانیت اور الوہیت دونوں کی نمائندگی کرتا ہے۔ عدد اکیس میں ایک الوہیت کی نمائندگی کرتا ہے، اور بیس انسانیت کی۔ دو اور ایک کا امتزاج عموماً س کی راہ پر چلنے والے شاگردوں میں دیکھا جا سکتا ہے۔

ترکیب سہ و یک، انسانیت و الوہیت است، چنان کہ در کورہ آتشین شدہ رک، میشک و عبدنغو نمود یافته است۔

ترکیب چہار و یک نشان می دہد کہ پیوند الوہیت با انسانیت در نسل چہارم بہ انجام می رسد۔

ترکیب پنج و یک، آن پنج باکرہ را کہ در انتظار داماد بودند مشخص می سازد۔

ترکیب «شش و یک» نمایانگر رابطہ انسان با سبت روز ہفتم است کہ الوہیت، خداوند آن است۔ عدد «شش» نماد انسان است، و «یک» مسیح است۔

ترکیب ہفت و یک، نمایانگر گزار کلیسای ہفتم لائودکیہ بہ تجربہ فیلاڈلفیائی است۔

81 نماد کاہنوں اور اُن کے سردار کاہن کے ساتھ تعلق کی علامت ہے۔

ترکیب نہ و یک، کمال را مشخص می کند۔ بارداری نہ ماہ است۔ نہ نسل تا نوح بود، و نہ نسل پس از آن کہ بہ عہد منتهی شد۔ عیسی در ساعت نهم روح را تسلیم کرد۔ ترکیب نہ و یک، پایان یافتن کار مہر نہادن بر قوم او را مشخص می کند۔

در این چارچوب، عدد یک ترکیب انسانیت و الوہیت است؛ عدد دو، معلّم الہی است کہ بہ انسانیت تعلیم می دہد۔ عدد سہ، پیام سہ فرشتہ است، یعنی همان پیامی کہ در عدد دو بہ آنان تعلیم دادہ می شود۔ عدد چہار، نسل چہارم را مشخص می سازد و بدین سان تاریخ نبوی را تعیین می کند؛ همان زمانی کہ پنج باکرہ دانا ظاہر می شوند و همان گونه کہ روز ششم آفرینش نمایندگی می کند، از نو آفریدہ می گردند۔ سپس گام ہفتم، گزار بہ فیلاڈلفیا و معمای آن ہشت کہ از ہفت است را مشخص می سازد۔ در آن هنگام، عہد بہ انجام می رسد و کہانت «81» برافراشتہ می شود تا کاری را کہ با عدد نہ نمایانہ شدہ است، بہ انجام رساند۔ در ہر گام، عدد یک همان شیر سبط یہودا است، کہ ہمچنین پالمونی، شمارندہ شگفت انگیز، می باشد۔ 81 نمادی از کاہنان است۔ پالمونی ہمہ اعداد را آفرید۔

شمارہ یازدہ نمایانگر نیمہ بیست و دو است، و ہر دوی آن ہا بیانگر پیوند الوہیت با انسانیت اند۔ در مقالہ ای اخیر، دو عبارت را درج کردم کہ بہ آغاز و انجام می پردازند۔

پہ لومری خرگندونہ کہ خرگندہ شوہ و ہ چہ کلہ ایلن وای ت د مقدس خای پہ ارہ خپلپ لومرنی رؤیایو لزلپ، ہغہ تہ وین و دل شول چہ د سبت حکم د نورو حکمونو پہ پرتلہ لا روښانه خ لہدہ۔ ہمدارن گہ ہغہ تہ وین و دل شول چہ پہ وروستيو ورخو کہ د «تجسد عقیدہ» پہ یوہ نرمہ خ لا پوښل شوہ و ہ۔ سبت پہ پیل کہ داسې یوہ رڼا و ہ چہ پہ پای کہ یې د تجسد د عقیدې تمثیل کاوہ۔ لہ انسانیت سرہ د الوہیت یو خای کہدل د تجسد عقیدہ دہ، خ کہ دا د مسیح د ہغہ عقیدې بیان دی چہ ہغہ پر خپل خاں بشري جسد واخیست، او پہ دې توگہ یې دا بېل گہ وټاکلہ چہ الوہیت چہ لہ انسانیت سرہ یو خای شي، گناہ نہ کوي۔

یازدہ بہ علاوہ یازدہ برابر با بیست و دو است، و عدد یازدہ ہر یک از خطوط عہدی دوازده فصلی را آغاز می کند، و ہر یک با بیست و دو پایان می یابد۔ فصل ہای یازدہم و آیہ ہای یازدہم در درون کتب مقدس، نشانہ ہای راہ صد و چہل و چہار ہزار را نمایندگی می کنند۔

2014

جنگ اوکراین در سال ۲۰۱۴ آغاز شد، و خط بیرونی زمان مہرشدن آن صد و چہل و چہار ہزار تن است۔

اور جنوب کا بادشاہ غصہ میں آ کر نکلے گا اور اُسی سے، یعنی شمال کے بادشاہ سے، جنگ کرے گا؛ اور وہ ایک بڑا ہجوم کھڑا کرے گا، لیکن وہ ہجوم اُس کے ہاتھ میں دے دیا جائے گا۔ دانی ایل 11:11۔

۱۸ ژوئیہ ۲۰۲۰

نخستین نومیدی، درنگ عیسی در رفتن برای برخیزانیدن ایلعازر بود؛ معجزہ تاج بخش و مہر خدا۔ عیسی چہار روز درنگ کرد پیش از آنکہ ایلعازر را زندہ سازد۔ آن آیہ در یوحنا، واپسین ہفت معجزہ ای را مشخص می کند کہ در انجیل یوحنا بہ طور مستقیم معرفی شدہ اند۔ نخستین آن ہا تبدیل آب بہ

شراب بود. در تأمل بر این هفت معجزه که به یوحنا 11:11 منتهی می‌شوند، نور بسیار هست، و همه‌الاهی‌دانان موافق‌اند که در یوحنا تنها هفت معجزه وجود دارد، بر این اساس که آن معجزات به‌طور مستقیم شناسایی شده‌اند. از این‌رو، آنان قیام مسیح را به‌عنوان نشانه‌ی هشتم در شمار نمی‌آورند؛ اما آن نیز معجزه‌ای بود، و قیام او نشانه‌ی عهد است؛ پس قیام در کتاب یوحنا، معجزه‌ی هشتم است، یعنی از آن هفت، زیرا هر یک از هفت معجزه پیشین به‌واسطه قدرت قیام او به انجام رسید.

ایں باتاں اوہ نے آکھیاں؛ تے اِس توں بعد اوہناں نوں فرمایا، ساڈا دوست لعزر ستّا پیا اے؛ پر مِیں جاندا ہاں تاکہ اوہنوں نیند وچوں جگاواں۔ یوحنا 11:11.

جولای، ۲۰۲۳

در ژوئیہ ۲۰۲۳، صدا در بیابان آغاز به فریاد برآوردن پیامی کرد که روح حیات را در خود دارد.

و بَعْدَ سَبْعِ رُؤُوسٍ وَ نِیمٍ، رُوحٌ حَیَاتٍ اَزْ خُدا دَرِ اَیْشَانْ دَاخِلْ شُدْ، وَ بَرِ پاہایِ خُودِ اِیستادند؛ وَ تَرْسِی عَظِیمِ بَرِ بَیْنَدِگانِ اَیْشَانْ مَسْتُولی گشت. مکاشفہ 11:11

یوحنا هشت روز پیش از قانون یکشنبه متولد می‌شود، زیرا پدرش زکریا در زمان قانون یکشنبه سخن می‌گوید. نام یوحنا در زمان قانون یکشنبه از زکریا به یوحنا تغییر می‌یابد، هنگامی که تغییر نام او یک رابطه عهدی را مشخص می‌سازد. این تولد، نمونه رستاخیز کسانی است که در خیابان‌ها در ۱۸ ژوئیہ ۲۰۲۰ کشته شدند.

به‌راستی به شما می‌گویم، در میان آنان که از زنان زاده شده‌اند، بزرگ‌تر از یحیی تعمیددهنده برنخاسته است؛ با این همه، آن‌که در پادشاهی آسمان کمترین است، از او بزرگ‌تر است. متی ۱۱:۱۱.

2024

اشعیا اس دوسری جمع‌آوری کی نشان دہی کرتاے جو 1849 میں پوری ہوئی۔ دوسری جمع‌آوری جولائی 2023 میں شروع ہوئی، اور اس وقت اختتام پذیر ہوتی ہے جب خدا کے لوگ مہر بند کیے جاتے ہیں۔

۽ ان ڏينهن ائين ٿيندو، جو خداوند بيهر، يعني ٻئي پيري، پنهنجو هٿ وڌائيندو ته پنهنجي ماڻهن جي بچيل باقيات کي، جيڪي باقي رهجي ويا هوندا، اسوريہ مان، ۽ مصر مان، ۽ پٿروس مان، ۽ ڪوش مان، ۽ عيلام مان، ۽ شنعار مان، ۽ حمات مان، ۽ سمنڊ جي ٻيٽن مان واپس حاصل ڪري. يسعياہ 11:11.

درست پیش از قانون یکشنبه

عیسی به‌تازگی ورود ظفرمندانہ را به پایان رسانده است؛ بدین‌سان گذار از ندای نیمه‌شب به قانون یکشنبه را مشخص می‌سازد. او آن دوازده شاگرد را با خود دارد، زیرا آنان پیش از قانون یکشنبه برگزیده شده‌اند.

اور يسوع يروشلم ميں، اور بيڪل ميں داخل ہوا؛ اور جب اُس نے ہر چيز کو چاروں طرف ديکھ ليا، اور اب شام ہو چکی تھی، تو وہ اُن بارہ کے ساتھ بيت عنياہ کو نکل گیا۔ مرقس 11:11.

هنگامی که مہر شدن آن یکصد و چهل و چهار هزار تن، درست پیش از قانون یکشنبه، به انجام رسد، پیوستن شوهر الوهیت با همسر انسانیت به کمال می‌رسد، و آن دو تا ابد یکی می‌شوند، زیرا کفارہ به انجام رسیده است.

بااین حال، در خداوند نه مرد بی زن است و نه زن بی مرد۔ اول قرنتیان ۱۱:۱۱

تولد معجزہ آسای سارا، تولدی کہ از زمان طغیان ۱۸۶۳ دیرباز بہ تأخیر افتادہ بود، ہنگامی بہ انجام می رسد کہ زن مذکور در مکاشفہ باب دوازدهم، دوقلو می زاید۔ طفل نخست در فریاد نیمہ شب بہ دنیا می آید و طفل دوم در قانون یکشنبہ۔ آن طفلی کہ دوم بیرون آمد، نخ قرمزی را داشت کہ نشان راحب در اریحا را نمایندگی می کند۔

از راہ ایمان، سارا نیز خود قوت یافت تا نطفہ بپذیرد، و در حالی کہ از سن گذشتہ بود، فرزندی زاید، زیرا او آن کہ وعدہ دادہ بود امین شمرد۔ عبرانیان ۱۱:۱۱۔

قانون الأحد للآودکیة

ارمیا داوری کلیسای لاودیکہ ای ادونتیسٹ ہای روز ہفتم را مشخص می کند۔

پس خداوند چنین می فرماید: اینک بلایی بر ایشان خواہم آورد کہ نتوانند از آن بگریزند؛ و ہرچند نزد من فریاد برآورند، ایشان را اجابت نخواہم کرد۔ ارمیا ۱۱:۱۱۔

حزقی ایل با داوری ارمیا دربارہ ادونتیسٹ موافق است۔

این شہر دیگ شما نخواہد بود، و شما نیز گوشت درون آن نخواہید بود؛ بلکہ من شما را بر سرحد اسرائیل داوری خواہم کرد۔ حزقیال ۱۱:۱۱۔

برگزشتہ اسرائیل کا خدا کی عہدی قوم ہونے کے منصب سے گزر جانا اس امر کو بھی شامل ہے کہ خدا سابقہ عہدی قوم کو اُس چیز کے بارے میں غیرت دلانے جسے انہوں نے رد کر دیا تھا۔ یہی بات اتوار کے قانون کے وقت ایڈونٹزم پر بھی دہرائی جاتی ہے۔

پس می گویم: آیا ایشان لغزش خوردند تا بیفتند؟ حاشا! بلکہ بہ سبب لغزش ایشان، نجات بہ امت ہا رسید تا ایشان را بہ غیرت آورد۔ رومیان ۱۱:۱۱

ادونتیسٹ، ہرچند مبتنی بر کار ویلیام میلر است کہ آن را رد می کنند، ہمچنان ہمان جنبشی است کہ ہیکل را بنا کرد؛ اما ہمان گونہ کہ سلیمان، کہ او نیز ہیکل را بنا نمود، عہد را شکست، ایشان نیز عہد را شکستہ اند و پادشاہی شان از آنان گرفتہ خواہد شد و بہ قومی دادہ خواہد شد کہ تاکستان خدا را آنگونہ کہ او ہدایت می کند ادارہ خواہند کرد۔

پس خداوند بہ سلیمان گفت: «از آن رو کہ این کار از تو سر زدہ است و عہد مرا و فرایض مرا کہ بہ تو امر فرمودہ بودم نگاہ نداشتہ ای، ہرآینہ سلطنت را از تو خواہم درید و آن را بہ بندہ ات خواہم داد۔» اول پادشاہان ۱۱:۱۱

قانون یکشنبہ برای فیلاڈلفیا

در قانون یکشنبہ، کلیسای ظافر، مطابق انبیا، در سرزمین خویش قرار دادہ می شود، و آن سرزمین، سرزمینی است کہ از پیام باران آخرالزمان لبریز است۔ اریحا در سال ۱۸۶۳ دوبارہ بنا شد، و در قانون یکشنبہ اریحا فرو می ریزد۔

بلکہ وہ ملک جس پر قبضہ کرنے کے لیے تم جا رہے ہو، پہاڑوں اور وادیوں کا ملک ہے، اور آسمان کی بارش کا پانی پیتا ہے۔ استثنا ۱۱:۱۱۔

ایک شہر ایک بادشاہی ہے، اور کلیسیا غالب مسیح کی جلال کی بادشاہی کی نمائندگی کرتی ہے۔ کلیسیا غالب کی وہ بادشاہی اتوار کے قانون کے وقت شروع ہوتی ہے، جب اُس کی کلیسیا بلند کی

جاتی ہے اور تمام پہاڑوں اور ٹیلوں سے بڑھ کر سرفراز کی جاتی ہے۔

به برکت راست کرداران، شهر سرافراز می گردد؛ اما به دهان شیران واژگون می شود. امثال 11:11.

در ساعت نهم بود که فرشته نزد کورنلیوس آمد و به او دستور داد که در پی پطرس بفرستد، و بدین سان مشخص ساخت که در زمان قانون یکشنبه، انجیل به سوی امت ها می رود. هنگامی که خدا به پطرس فرمان داد که برود، این امر در چارچوب رؤیایی درباره خوردن حیوانات ناپاک بود. این در زمان قانون یکشنبه به تحقق می پیوندد. ساعت نهم با ساعت نهمی مطابق است که مسیح در آن جان سپرد. ساعت نهم نمایانگر پایان دوره ای است که از ساعت سوم آغاز می شود، زمانی که عیسی مصلوب شد و شش ساعت بعد جان داد. این همان دوره پطرس است که در ساعت سوم در بالاخانه است و سپس در ساعت نهم در معبد. یک ساعت نهم با مرگ مسیح پایان می یابد؛ در ساعت نهم بعدی، پطرس در معبد است و پیام یوئیل را اعلام می کند. مرگ مسیح رابطه عهدی با اسرائیل را پایان داد و در را برای امت ها، که به وسیله کورنلیوس نمایانده شده اند، گشود.

و اینک، در همان دم، سه مرد به خانه ای که من در آن بودم رسیدند، که از قیصریه نزد من فرستاده شده بودند. اعمال ۱۱:۱۱.

و برای شما نیز مکروه خواهند بود؛ از گوشت آنها نخورید، بلکه لاشه های آنها را مکروه بشمارید. لاویان 11:11.

ما این مطالعه را در مقاله بعدی ادامه خواهیم داد.

«در خواب دیدم که خدا، به واسطه دستی نادیدنی، صندوقچه کوچک و ظریف ساختی به من فرستاد، به درازی تقریباً ده اینچ و به پهنا و ارتفاع شش اینچ، ساخته شده از آبنوس و مروارید که با هنرمندی در آن نشانده شده بود. کلیدی نیز به آن صندوقچه پیوسته بود. بی درنگ کلید را برداشتم و صندوقچه را گشودم؛ آنگاه، در کمال شگفتی و حیرت، دیدم که از هر گونه و هر اندازه جواهر، الماس، سنگ های گران بها، و سکه های طلا و نقره با هر اندازه و ارزش، آکنده است، که همگی به زیبایی در جای های گوناگون خود در صندوقچه چیده شده بودند؛ و بدین گونه که چیده شده بودند، نوری و جلالی بازمی تاباندند که جز با خورشید برابری نمی کرد. ...»

„81–83 Те сияеха с десет пъти по-голяма слава от предишната си. Помислих, че са били изтъркани в пясъка от нозете на онези нечестиви личности, които ги бяха разпръснали и потъпкали в праха. Те бяха подредени в прекрасен ред в ковчежето, всеки на мястото си, без да се виждат каквито и да било следи от усилието на човека, който ги бе хвърлил вътре. Извиках от голяма радост и този вик ме събуди.“
Ранни писания, 81–83,

«شما آمدن خداوند را بسیار دور می پندارید. دیدم که باران آخر همانند [به ناگاه بودن] فریاد نیمه شب، و با ده برابر قدرت، در حال آمدن بود.» Spalding and Magan, 5

و در جمیع امور حکمت و فهم که پادشاه از ایشان پرس و جو کرد، ایشان را ده چندان برتر از تمامی مجوسیان و منجمانی یافت که در سراسر مملکت او بودند. دانیال 20–1:18.